

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 134/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Perhács s.r.o., Jelenec 353, proti postupu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4Stk/4/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeného v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu správneému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 16 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ namieta nesústredenú a neefektívnu činnosť najvyššieho správneho súdu v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa, ktorú podal 28. júna 2023, a to aj po náleze ústavného súdu č. k. III. ÚS 124/2023-36 z 27. apríla 2023, ktorým boli vyslovené prietahy v konaní o jeho správnej žalobe vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 1S/152/2022 na súde prvého stupňa. Sťažovateľ považuje napadnuté konanie o kasačnej sťažnosti za mimoriadne skutkovo a právne jednoduchú vec, pretože najvyšší správny súd rozhoduje o v poradí druhej kasačnej sťažnosti v totožnej veci za nezmenenej dôkaznej situácie. Sťažovateľ žiada o preskúmanie celkovej dĺžky konania. Nesprávnosť a neefektívnosť činnosti najvyššieho správneho súdu sťažovateľ namieta z dvoch dôvodov: i) sťažovateľ zastáva názor, že kasačný súd nebol oprávnený zrušiť prvý rozsudok správneho súdu prvého stupňa, a ii) skutok, ktorý je dôvodom skončenia jeho služobného pomeru policajta, bol predmetom trestného konania so záverom, že skutok sa nestal.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

4. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

5. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

6. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

7. V prejednávanej veci sťažovateľ označil ako porušovateľa svojich označených práv najvyšší správny súd, ktorý koná o jeho kasačnej sťažnosti. Napadnuté konanie začalo jej podaním 28. júna 2023 a dosiaľ trvá. Zo sťažovateľom popísaného priebehu konania o kasačnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd vykonal úkony súvisiace s predložením veci najvyššiemu správneému súdu a vec predložil najvyššiemu správneému súdu (ktorého postup sťažovateľ namieta petitom, pozn.) 15. marca 2024. Napadnuté konanie o kasačnej sťažnosti sťažovateľa teda ako celok trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti (14. február 2025) 1 rok a 8 mesiacov. Táto dĺžka nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Po predložení veci na kasačné konanie bola vec z dôvodu námietky zaujatosti proti členom senátu 4S predložená námietkovému senátu, ktorý rozhodol uznesením z 5. júna 2024 o nevyklúčení namietaných sudcov. V dôsledku zmeny rozvrhu práce (odchod do dôchodku, pozn.) sa stal členom senátu sudca, ktorý v konaní rozhodoval na súde inej inštalácie, čo viedlo k jeho vylúčeniu uznesením zo 4. decembra 2024. V období od júla 2024 prebiehalo podľa vyjadrenia riadiacej predsedníčky senátu (vyplýva z ústavnej sťažnosti, pozn.) štúdium spisu a čiastkové porady, konečné rozhodnutie vo veci možno očakávať v 1. štvrtroku 2025. Doterajší postup najvyššieho správneého súdu v konaní o kasačnej sťažnosti preto z hľadiska intenzity prietahov, ako aj z hľadiska celkovej dĺžky kasačného konania ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľné.

8. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

9. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že najvyšší správny súd naďalej nepostupuje v konaní o kasačnej sťažnosti spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jeho právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu